

Psalmus

terre: q̄ abscondisti h̄ a sapientib⁹: t̄ reuelasti ea p̄uulis. Itē i⁹ Ecclastico dicit: Lōfi temum dño in oibus opib⁹ ei⁹. Et hec dice tis in p̄fessiōe: oga dñi vniuersa bona val de. Qd̄ in isto psalmo intelligi p̄t: si q̄sos pia m̄te dño adiuuāte: distinguat inter u stop̄ p̄mia: t̄ supplicia p̄ctōz. Quēadmodū his duob⁹ vniuersa creatura quā de⁹ a se p̄ditā regit: mirifica t̄ paucū cognita pul chitudine decorat. Ita ḡ ait: Confitebor dño h̄m iusticiā eius: tanq̄ ille q̄ r̄iderit n̄ factas tenebras a deo: h̄ ordinatas tñ. Be us enī dixit: fiat lux: t̄ facta est lux. Nō di xit: fiat tenebre: t̄ facte s̄t tenebre: t̄ tñ ipas ordinavit. Et iō dixit: Biuisit de⁹ inf lucez t̄ tenebras. Et vocauit de⁹ lucē diē: t̄ tene bras vocauit noctē. Ita distinctio aliud se cit t̄ ordinavit: aliud aut̄ nō fecit: s̄ tñ etiā h̄ ordinavit. Iā h̄o tenebr̄ significari pec cata: t̄ in p̄p̄ha inuenit qui dicit: Et tene bre tue tāq̄ meridies erūt. Et in Aplo dī cete: Qui odi fratrē suū: in tenebr̄ ē. Et il lud p̄cipue: Abiūciam⁹ oga tenebraz: t̄ in duanur arma lucis: Nō q̄ aliq̄ sit natura tenebrarū: Omnis enī natura inquātū na tura ē: esse cogit. Esse aut̄: ad lucē p̄tinet: nō ē ad tenebras. Qui ḡ deserit eū a q̄ fa ctus est: t̄ inclinat in id vñ factus est: in nibilū. in hoc: p̄ctō tenebraz: t̄ tñ nō penitus perit: s̄ in infinitis ordinaſ. Itaq̄ postq̄ di xit: Psitebor dño: ne peccator̄ p̄fessionē in telligerem⁹: subiūcit vltimū. Et psallam nomini dñi altissimi. Psallere autes ad gaudiū p̄tinet. Penitētia v̄o peccator̄ ad tristiciā. Potest iste psalm⁹ enī in p̄sonā dñci hois intelligi: si mō ea q̄ ibi humi liter dicta sunt: ad nostrā infirmitatē refe ran̄: quā ille gestabat.

Explícit Tract. de ps. VII. Incipit Tract. d̄ ps. VIII **I**n fine p̄ torcu laribus: Ps̄ ipsi David.

Th̄ bil de torcularib⁹ in textu ei⁹ psal mi cui⁹ iste titulus est: dicere videt. In q̄ apparet multis t̄ varijs s̄lititudinib⁹ vñā cādēq̄ rē in scripturis sepe insinuari. Torcularia ḡ possim⁹ accipe ecclias: ea dē rōne q̄ t̄ areā itelligim⁹ eccliam. Quia siue in area siue in torculari nihil aliud agi tur: nisi vt fruct⁹ ab integumēt̄ purgent q̄ necessaria erāt: t̄ vt nascerent: t̄ vt cresce ret: atq̄ ad maturitatē vel messis v̄l vnde mie p̄uenirent. His ḡ vel integumētis vel sustētaculis: id ē paleis in area frumēta: et vñacijs in torcularib⁹ vña exiūtur. Sic

VIII

in ecclījs a m̄lititudine seculariū hoīm q̄ s̄ mul cū bonis cōgregat̄ quib⁹ vt nasceret t̄ apti fierēt v̄bo diuino: necessaria erat il la multitudō id agit: vt spūali amore per epationē ministroy dei sepen̄. Agitur enī nūc vt nō loco: sed affectu interum separat̄ boni a malis: q̄uis simul in ecclījs q̄stuz attinet ad corpālē p̄stīā: p̄uersent. Aliud aut̄ erit t̄pus: q̄ vel frumēta in horrea: vel vina in cellas segregent. Frumēta inq̄t re condet in horreis: paleas aut̄ cōburet igni inextinguibili. Eadē res in alia similitudi ne sic intelligi p̄t: Elīna recōdet in apote cis: vinacia vero p̄ecoribus p̄ijciet: vt v̄ tres p̄ecorū: p̄ penis gehennarū p̄ simili tudinē intelligere liceat. Est aliud intellec tus de torcularibus: dū tamē ab ecclījaz significatione nō recedat. Hā t̄ verbū di unū: p̄t vua intelligi. Victus est enī t̄ do minus botrus v̄ue: quē ligno suspensū: de terra p̄missionis qui premisi erant a pplo israel: tanq̄ crucifixū attulerūt. Verbum itaq̄ diuinū: cū enunciationis necessitate usurpat vociis sonū: quo in aures p̄uehat audientiū: codē sono v̄oel tanq̄ vñacijs: intellectus tanq̄ vñuz includif: t̄ sic vua ista in aures venit: quasi in calcatoria tor culariorū. Ibi autē discernit: vt sonus v̄q̄ ad aures valeat: intellectus aut̄ memo ria eorū qui audiunt: velut quodam lacu excipiatur: inde transeat in morū discipli nam t̄ habitū mentis: tanq̄ de lacu in cel las: in quibus si negligentia nō acuerit: ve tustate firmabit. Accuit nāq̄ in iudeis: t̄ hoc aceto dñi potauerūt. Hā illud vñū qđ de generatione vitis noui testamēti bi biturus est cū sancti suis domin⁹ in regno patrī sui: suauissimū atq̄ firmissimū sit: ne cesse est. Solent accipi torcularia etiā mar tyria: tanq̄ afflictione persecutionū calca tis eis: qui christi nomē cōfessi sunt. Mor talia eorū tāq̄ vñacia in terra remanserūt. Gie aut̄ in requiē celestis habitatiōis em a nauerunt. Sed neq̄ isto intellectu ab ecclījaz fructificatione disceditur. Psallit̄ ergo p̄ torcularibus: p̄ ecclīsie cōsti tutione: cū domin⁹ noster postq̄ surrexit: ascendit in celos. Tunc enim misit spiritū sanctū: quo impleti discipuli: cum fiducia p̄dicauerunt verbū dei: vt ecclīsie cōgre garent. Itaq̄ sequitur:

Omne dñs noster: qđ ad mirabile ē nome tuū in vni uerla terra. Quero vnde sit ad

Psalmus

mirabile nōmē eius in vniuersa terra. Respondeatur. Quoniam eleuata est magnificētia tua: super celos. Ut iste sit sensus: Domine: qui es dñs noster: q̄ te admirāt̄ oēs q̄ incolūt̄ terrā: qm̄ tua magnificētia de terrena humilitate sup celos eleuata ē. Hinc enim apparuit q̄s descendēs: cū a qbusdā visuēs est: et a ceteris credituēs q̄ ascendēs. Ex ore infantū et lactentū p̄fecisti laudē ppter inimicos tuos: Nō possū accipe alios infates atq̄ lactentes: q̄ eos qb̄ dicit Aplius: Lact̄ puul̄ in christo lac vobis potū dedi: n̄ cibū. Quos significabāt illi q̄ dñm p̄cedebāt laudātes. In q̄s ip̄e dñs h̄ testimonio v̄lus ē: cū dicētib̄ iudeis vt eos corripet: r̄ndit: Nō legistis: ex ore infantū et lactentū p̄fecisti laudē. Bū aut̄ nō ait fecisti: s̄ p̄fecisti laudē. Sūt c̄m in ecclīs etiā bi q̄ nō iā lacte potātur: s̄ vescūt cibo: q̄s idē Aplius signat dices: Sapiētā loqm̄ur int̄ p̄fectos. Sz si ex his solis p̄ficiāt ecclī: qr̄ si soli eēnt: nō cōsulereb̄ generi huano. Cōsulit̄ at cū illic q̄z nōdū capaces cognitōis rex sp̄ualiū atq̄ eternaz: nutriunt̄ fide t̄p̄alis histore: q̄ p̄ salute n̄r̄a post priarchas et pph̄as: ab excellētissima dei virtute atq̄ sapiētia etiā suscep̄ti hois sacramēto adnūstrat̄ ē: i q̄ sal̄ est oī credēt̄. Ut auctoritate cōmonit̄: p̄ceptis inseruiat: qb̄ purgat̄ v̄nusq̄s et in caritate radicat̄ atq̄ fundat̄: possit cū sanctis nō iā puulus in lacte s̄ iuuēt̄ i cibo: cōphēdere latitudinē: lōgitudinē: altitudinē: et p̄fundū: sc̄re etiā supēminētē sciam caritati christi. Ex ore inq̄t̄ infantū et lactentū p̄fecisti laudē ppter inimicos tuos. Inimicos huic dispēlatiōi q̄ facta ē p̄ Iesum christū et hūc crucifixū: gnāliter accipe debem̄ oēs q̄ vetāt̄ credere icognita: et certā sciam pollicent̄. Sicut faciūt̄ heretici vniuersi: et illi q̄ i sup̄stitiōe gētūlū p̄bi noiant̄. Nō q̄d̄ scie pollicitatio repletēda sit: s̄ q̄d̄ gradū saluberrimū et necessariū fidei negligēdū putāt̄: p̄ quē in aliqd̄ certū: q̄d̄ eēnī eternū nō p̄t̄ oportet ascēdi. Hinc eos appetet nec ip̄am sciam h̄re: quā st̄ep̄ta fide pollicent̄: qr̄ tam̄ v̄tū ac necessariū gradū eī ignorant̄. Ex ore ḡ infantū et lactentū p̄fecit dñs noster laudē: mandās p̄mo p̄ prophetā: Nisi credideritis: nō intelliget̄. Et ip̄e p̄ se dices: Beati q̄ nō riderūt et credūt̄ sunt. Propter inimicos: Cōtra q̄s etiam illud dicit̄: Cōfitebor tibi dñe celi et terre: qr̄ abscondisti hec a sapiētib̄: et reuelar̄

VIII

st̄ ea puulis. A sapientibus em̄ dirit: nō q̄ sapientēs sint: s̄ q̄ esse se putāt̄. Ut destruas inimici et defensore. Quē nisi hereticū: Nā et ip̄se est inimic⁹ et defensor: qui fidē xp̄ianā cū oppugnet: videt̄ defendere. Q̄d̄ etiā philosophi hui⁹ mūdi bñ intelligant̄ inimici et defensores: q̄n quidē fili⁹ dei virt⁹ et sapiētia dei est: qua illustrat̄ oīs q̄s quis vītate sapiēs efficit̄. Hui⁹ illi se amatores esse p̄fident̄: v̄si etiā p̄bi noiant̄. Et ppterēa illā vident̄ defendere: cū inimici sint eius: qm̄ sup̄stitionēs noxias vt colant̄ et venerent̄ hui⁹ mūdi elemēta: suadere nō cessant̄. Qm̄ videbo celos op̄a di gitorū tuorū: Legim⁹ digito dei scriptā legē: et datā p̄ Moyse sanctū seruū eius. Quē digitū dei: multi intelligūt spiritūsanctū. Quapropter si digitos dei: eosdē ip̄sos ministros spiritusctō replet⁹: ppter ipsū spiritū q̄ in eis op̄at̄ recte accipim⁹: qm̄ p̄ eosdē nobis oīs diuina scripture p̄fecta est: p̄uenīter intelligim⁹ h̄ loco: celos: dic̄tos libros v̄trūs testamēti. Bictū ē aut̄ etiā de ipso Moyse a maḡ regis Pharaonis cū ab eo sup̄ati eēnt̄: Digit⁹ dei ē hic. Et qd̄ scriptū est: Celsū plicabit̄ sicut liber: etiā si de isto ethereo celo dictū est: cōgrue tñ ex hac eadē similitudine: in allegoria libro tñ celi noiant̄. Qm̄ videbo inq̄t̄ celos op̄a digitorū tuorū: Id est: cernā et intelligā scripturas: q̄s opante sp̄u sancto p̄ ministros tuos cōscriptisti. Possunt itaq̄ etiā sup̄ius celi noiat̄: ijd̄ libri accipi: v̄bi ait: Qm̄ eleuata est magnificētia tua sup celos: Ut tot⁹ iste sit sensus: qm̄ magnificētia tua eleuata est super celos. Excedit enim magnificētia tua: oīm scripturar̄ eloquia. Ex ore infantū et lactentū perfecisti laudē: vt a fide scripturarū inciperet̄: qui cupiunt ad tue magnificētē noticiā p̄uenire. Que sup̄ scripturas eleuata est: qr̄ transit et sup̄rat oīm verborū linguarū p̄conia. Inclinauit ḡ scripturas deus v̄sos ad infantū et lactentū capacitatē: sicut in alio psalmo canit̄: Et inclinauit celos et descendit: et h̄ fecit ppter inimicos: qui p̄ sup̄biā loquacitatis inimici crucis christi: etiā cuz aliqua vera dicūt̄: paruulis tñ et lactentib̄ pdesse nō possunt. Ita destruit̄ inimic⁹ et defensor: Qui siue sapientā: sine etiā christi nōmē dosēdere videat̄: ab h̄ tñ gradu fidei oppugnat̄ eā vītate: quā p̄mptissime pollūcef̄. Propterēa etiā illā nō h̄re p̄tūc̄t̄: qr̄ oppugnādo gradū ei⁹: quod est fides: quē

Alia līs
vitorem.

Alia līs
tuos.

Psalmus

admodū in eū p̄scendat: ignorat. Hinc ḡ destruī temerari⁹ t̄ cec⁹ pollicitator vītati: q̄ est unimic⁹ t̄ defensor: cū vident celi oga digitoz dei: id est: intelligūt scripture p̄du cte v̄loz ad infantū tarditatē: t̄ eos p̄ hūlilitatē historice fidei q̄ tp̄alit gesta ē: ad s̄b̄ limitatē intelligētie rex eternar bñi nutritos t̄ roboratos: erigūt i ca q̄ p̄firmāt. Iste quippe celi: id est isti librī: oga sūt digitoz dei. Sancto etern spū in sc̄tis opante: cōfēcti sūt. Nā qui gloriā suā pot⁹ q̄s salutē ho munū attēderit: sine spū sancto locuti sunt: in q̄ sunt viscera misericordia dei. Qm̄ videbo celos oga digitoz tuorū. Lunam t̄ stel las q̄s tu fundasti. Luna t̄ stelle in cel sūt fundate: Quia t̄ vniuersal ecclia in cuius sepe significatiōe luna ponit: t̄ p̄ticulatim p̄ loca singla ecclie q̄s noīe stellaz insinuatas arbitror: in eisdē sc̄pturis colloca te sūt: q̄s celoz vocabulo positas credim⁹. Cur at lūa recte significet eccliaz: opportunit̄ in alio psalmo p̄siderabit: vbi dictū ē: P̄ctōres intēderūt arcū: ut sagittet in ob scura lūa rectos corde. Quid ē hō q̄ memor es ei⁹: aut fili⁹ hoīs qm̄ tu visitas eu. Quid inf hoīem t̄ filiu hoīs distet: q̄ri p̄t Si. n. nihil distaret: n̄ ita pone ret: hō: aut fili⁹ hoīs: p̄ disiunctionē. Nā si ita sc̄ptū eēt: qd̄ est hō q̄ memor es ei⁹: t̄ fili⁹ hoīs qm̄ visitas eu: repetitū videtur qd̄ dictū ē hō. Hūc vero cū sonat hō aut fili⁹ hoīs: māifestior ilūnuat distātia. Hoc sane retinēdū ē: q̄ oīs fili⁹ hoīs hō: q̄uis n̄ oīs hō fili⁹ hoīs possit intelligi. Adā q̄ppe hō: s̄ n̄ fili⁹ hoīs. Quapropter hinc iā lī attēdere atq̄ discernere: qd̄ h̄ in loco inf hoīem t̄ filiu hoīs distet: Et q̄ portat imaginē tremi hoīs q̄ n̄ est fili⁹ hoīs: hoīm noīe significēt. Qui aut̄ portat imaginē celestis hoīs: fili⁹ hoīs pot⁹ appellēt. Ille. n. t̄ vetus hō dī: iste aut̄ nou⁹. Sz nou⁹ ex veterē nascit: qm̄ spūalis regeneratio mutatiōe vite frenē at q̄ sc̄laris inchoat: t̄ iō iste fili⁹ hoīs nūcupat. Hō igit h̄ loco dīt⁹ ē terren⁹: fili⁹ at hoīs: celesti. Et ille lōge sciūct⁹ a deo: Hic aut̄ p̄ns deo. Et p̄terea illi⁹ memor ē: tāq̄ in lōginq̄ positi. Hūc vō visitat: quē p̄ns illustrat vultu suo. Lōge ē em̄ a p̄ctōrib⁹ salūs. Et signatū ē in nob̄ lumē vult⁹ tui dñe. Sic i alio psalmo hoīes iūmetū associatos: nō p̄ p̄ntē interiorē illuminationē: s̄ p̄ m̄ltipli cationē misericordie dei: q̄ ei⁹ bōitas v̄loz ad infima tēdit: saluōs fieri dīc cū ip̄is iūmen tis. Qm̄ carnalū hoīm sal⁹ carnalē: tāq̄

VIII

pecor⁹: Filios aut̄ hoīm sc̄tūgēs ab eis q̄s hoīes pecudib⁹ iūxit: lōge sublimiori mō ipsi⁹ veritati illustratiōe: t̄ qdā vitalis fontis inundatiōe: btōs fieri p̄dicat. Sic em̄ dīc: Hoīes t̄ iūmetā saluōs facies dñe: sic multiplicata ē misericordia tua dñe⁹. Filiū em̄ hoīm: in p̄tectionē alaz tuaz sperabūt. Inebriabūt ab v̄bertate dom⁹ tue: t̄ torrēte deliciaz tuaz potab illos. Qm̄ ap̄d te ē fons vite: t̄ in lumē tuo videbini⁹ lumē. P̄retē de misericordiam tuā sc̄tētib⁹ te. Memor ē igit hoīs p̄ multiplicationē misericordie: sicut iūmetoz: q̄r m̄l̄i cationē misericordia: etiā ad lōge positos puenit. Elūsit at vō filiū hoīs: cū s̄b̄ p̄tectionē alaz suaz posito: p̄tēdit misericordia: et in lumē suo lumē p̄bet: t̄ eū delicijs suis potat: t̄ inebriat v̄bertate dom⁹ sue ad obliuiscēdas erūnas t̄ errores p̄terite p̄uersatis. Hūc filiū hoīs: id ē hoīez nouū: penitētia veterē p̄turit cū dolore t̄ gemitu. Iste q̄uis nou⁹: tñ adhuc carnalē dīcīt: cū lacte nutrit. Nō potū vob̄ loq̄ q̄si spūalib⁹: s̄ q̄ carnalib⁹: inqt Apls: Et vt on̄deret iā regeneratos: t̄ q̄b̄ p̄uul̄ aut̄ in christo lac vob̄ potū dedi: nō escā. Iste cū relabit qd̄ sepe accidit: ad veterē vīā: cū exprobratiōe audiit qd̄ hō sit: Mōne hoīes estis inqt: t̄ fm̄ hoīem ābulatis: fili⁹ igit hoīs p̄m̄ visitatus ē in ip̄o hoīe dñico: nato ex Maria vīgine. De q̄ p̄f̄ ifirmitatē carnis quā sapia dei gestare dignata ē: t̄ passiōis hūlilitatē: recte dī. Minuisti eūz paulomin⁹ ah angelis: Sz addit illa clarificatiō: q̄ resurgēs ascēdit i celū. Bla: inqt: t̄ honore coronasti eū: t̄ constituiti eū sup oga manūi tuaz. M̄qđē t̄ āgeli s̄ oga manūi dei: etiā sup āgelos p̄stitutū accipim⁹ vīgenitū filiū: quē minutū paulomin⁹ ab āgel⁹ p̄ hūlilitatē carnalē gnātōis atq̄ passiōis audiuim⁹ t̄ credim⁹. Oia inqt subiecisti sub pedib⁹ eius: M̄bil excipit: cū dicit oia. Et ne alif liceret intelligi: sic Apls credi iubet cū dīc: Excepto eo q̄ ei subiecit oia. Et h̄ ip̄o hui⁹ psalmi testimonio vīt̄ ad H̄ebreos: cum ita vult oia intelligi eēt̄ subiecta dño nro Iesu christo: vt nihil exceptū sit. Nec tñ q̄si aliquid magnū videt adiūgere: cū dīc: Ques t̄ boues vniuersas: iſup t̄ pecora cāpi. Colores celi t̄ pisces mar⁹ q̄ p̄abulat semitas mar⁹. Glidet em̄ relicta celestib⁹ virtutib⁹ t̄ p̄tib⁹ t̄ oībus exercitib⁹ angeloz: relicta etiā ip̄is hominib⁹: tñ ei pecora subiecisse. Risi oves et

Psalmus

boues: intelligam⁹ alas sc̄tās: v̄l'innocētie
fructū dātes: v̄l'etiā opantes vt terra fruc-
tificet: id ē: vt terreni hoies ad spūalē v̄ber-
tate regeneret. Has ḡ aias sc̄tās: nō hoim̄
tm̄: b̄ etiā oīm angeloz optet accipe: si vo-
lumi⁹ hinc intelligere oia esse subiecta dño
n̄o Jesu christo. Nulla enī creatura sbie-
cta n̄ erit: cui p̄m̄ates: vt ita dicā: sp̄us s̄b-
h̄ciunt. Sed v̄l' pbabim⁹ oues posse acci-
pi etiā sublimiter beatos: nō hoies: b̄ ange-
lice creature sp̄us: An ex eo qđ dñs dīc re-
liquis se nonagintanouē oues in monti-
bus: id est in sublimiorib⁹ locis: t̄ descen-
diss ppter vñā: Si em̄ vñā ouē lapsa h̄ua-
nā accipiam⁹ in Adā: qr̄ etiā Eua de illi⁹
latere facta ē (quoꝝ oīm spūalif tractādo-
rū t̄ p̄siderādoꝝ: nūc t̄ps nō est) restat vt
nonagintanouē relicte in mōtib⁹: nō h̄uani
b̄ angelici sp̄us intelligat. Nā de bob⁹ faci-
lis expositio ē hui⁹ snie. Qm̄ ipsi hoies nō
ob aliud boues dicti sūt: nisi q̄ euāgelizā-
do verbū dei āgelos imitarēt: v̄bi dictū ē:
Boui triturati os nō infrenab. Quāto igi-
tur facil⁹ ip̄os āgelos nūcios vitatis: bo-
ues accipim⁹: q̄n̄ euāgelistē p̄cipiatōe no-
minis eoz: boues vocati sūt. Subiecisti ḡ
inqt oues t̄ boues vniuersas: id ē oīm san-
ctā spūalē creaturā. In q̄ etiā sc̄tōs hoies
accipim⁹ q̄ sūt in ecclia in ill' videlz torcu-
larib⁹: q̄ s̄b alia s̄lititudine lume t̄ stellaz in-
situata sunt. Insup ait: t̄ pecora cāpi: Al-
lo mō vacat: qđ additū est insup. Primo:
qr̄ pecora cāpi p̄nt intelligi oues t̄ boues.
Ut si rupiū t̄ arduorū locoz pecora capre
sunt: bene intelligant oues pecora campi.
Itaqz etiā si ita positū esset: oues t̄ boues
vniuersas t̄ pecora cāpi: recte queretur qđ
sibi vellēt pecora cāpi: cū etiā oues t̄ bo-
ues b̄ p̄nt intelligi. Qđ 'vo additū est etiā
insup: cogit oīno ad nescio quā dñam cog-
noscedā. Sz s̄b b̄ v̄bo qđ positū est insup:
nō solū pecora cāpi: b̄ etiā volucres celi: t̄
pisces mar⁹ pambulat semitas mar⁹: acci-
piēdi sūt: Que ē igit ista distāta: Gleniāt
in mentē torcularia h̄ntia vinacia t̄ vinū.
Et area t̄tinens paleas t̄ frumentū. Et re-
tia quib⁹ inclusi sūt pisces boni t̄ mali. Et
arca Noe in q̄ t̄ imunda t̄ mūda erāt ani-
malia: t̄ videbis ecclesias interini hoc tpe
vſqz ad ultimū iudicij t̄ps: nō solū oues t̄
boues cōtinere: id est sanctos laicos t̄ san-
ctos ministros: b̄ insup t̄ pecora cāpi: vo-
lucres celi: t̄ pisces maris q̄ pambulat se-
mitas maris. Pecora em̄ cāpi: p̄gruenſi

VIII

me accipiūt hoies i carnis voluptate gau-
dētes: v̄bi nihil arduū: nihil laboriosū as-
cendit. Lāp⁹ ē em̄ etiā lata via: q̄ dicit ad
interitū. Et in cāpo Abel occidit. Quare
metuendū est: ne qſqz descēdēs domōtib⁹
iusticie dei (Justicia em̄ tua inqt velut mō-
tes dei) latitudines t̄ facilitates voluptatē
carnalis eligēs a diabolo trucidet. Elide
nūc etiā volucres celi supbos: d̄ qb⁹ dicit:
Posuerit in celū os suū. Elide q̄ in altū vē-
to porret q̄ dicit: Linguā nrām magnifica-
bum⁹: labia nrā nobiscū sūt: q̄s nr̄ dñs est:
Intuere etiā pisces maris: b̄ est curiosos:
q̄ pambulat semitas mar⁹: id est iqrūt in p-
fundō hui⁹ sc̄li tpalia: Que tāq̄ semite in
maritā cito vanescit t̄ intereūt: q̄s rursus
aq̄ p̄fundit: postq̄ trāscētib⁹ locū dederit
v̄l' nauib⁹ v̄l' q̄buscūq̄ ambulatib⁹ aut na-
tātib⁹. Nō em̄ tm̄ ambulat semitas mar⁹:
b̄ pambulat dixit: oīdēs p̄tinacissimū studi-
um iānia t̄ p̄terfluētia req̄rentiū. Hec aut̄
tria gnā vñorū: id est voluptas carnis: et
supbia: t̄ curiositas: oīa peccata p̄cludit.
Que mihi vidēt a Joāne ap̄lo enumera-
ta: cū dīc: Mōlite diligere mūdū: Qm̄ oīa
q̄ in mūdo sūt: p̄cupiscētia carnis ē: t̄ p̄cupi-
scētia oculoz: t̄ ambitio sc̄li. Per oclos
em̄ maxie curiositas p̄ualeat. Reliq̄ vero q̄
p̄tineat manifestū est. Et illa dñici hois t̄ē
pratio triptita est. Per cibū: id est p̄ p̄cupi-
scētia carnis: v̄bi suggerit: Bic lapidibus
istis vt panes fūt. Per inanē iactātiā: v̄bi
in mōte p̄stituto: oīdūt oīa regna hui⁹ ter-
re: t̄ p̄mittunt: si adorauerit. Per curiosi-
tate: v̄bi d̄ pinna tēpli admoneat vt sededor-
sū mittat: tēptandi grā: v̄trū ab āgelis sus-
cipiat. Itaqz postea q̄s illo istoz tēptame-
to valere apud eū potuit inimic⁹: b̄ de illo
dicit: Postq̄ cōpleuit oīm tēptationē di-
abol⁹: ppter torcularioꝝ itaqz significatio-
nē: b̄iecta sūt pedib⁹ ei⁹: nō solū vina: b̄ eti-
am vinacia. Nō solū sc̄z oues t̄ boues: id
est sc̄tē aīe fideliū v̄l' in plebe vel in mīstrī:
b̄ insup t̄ pecora voluptatī: t̄ volucres su-
pbie: t̄ pisces curiositatī: Que oīa gnā pec-
catoꝝ nūc bonis t̄ sc̄tis mixta ēē in ecclījs
videm⁹. Op̄et igit in ecclījs suis: t̄ a vi-
nacījs vinū sepet. Nos dem⁹ op̄ā vt vñsi-
sim⁹ t̄ oues aut boues: nō vinacia: aut pe-
cora cāpi: aut volucres celi: aut pisces ma-
ris q̄ pambulat semitas maris. Nō qr̄ ista
noīa isto solo mō intelligi t̄ explicari p̄nt:
b̄ p̄ locis. Itaqz alibi aliud significat. Et b̄
regula in oī allegoria retinēda ē: vt p̄ sen-

Psalmus

tētia p̄fūtis loci p̄sidereſ qd̄ p̄ ſilitudinē dī.
Hec eſt em̄ dīnica t̄ applica disciplina. Re
petam⁹ ḡ vltimū verſum: q̄ etiā in p̄ncipio
pſalmi ponit: t̄ laudem⁹ dēū dicentes.
Dñe dīs nōſter: q̄z admirabile ē
nomē tuū in vniuersa terra. Recen
ter q̄pe poſt textū ſermōis ad caput redi
tur: quo totus idē ſermo referēdus eſt.

Expliſit Tractat⁹ dī pſalmo. VIII
Incipit Tractatus de pſalmo. IX.

Pſalmi hui⁹ inſcriptio eſt. **I**n fi
ne p̄ occultis filij. Ds̄ ip̄i David.
Dicit cui⁹: ip̄m vniigenitū dei filiū optet
intelligi. Ebi em̄ de filio David pſalmo in
script⁹ ē. Cū ſugeret inq̄t a facie Absalon
fili⁹ ſui: cū t̄ nomē ei⁹ dictū eēt: t̄ ob b̄ late
re nō posſet de q̄ dicereſ: nō tñ dictuz ē tñ
a facie Absalō filij: ſi additū ē ſui. Hic vō
t̄ qd̄ nō additū eſt ſui: t̄ qd̄ de gētib⁹ mīta
dic: nō pōt recte accipi Absalō. Neq̄ em̄
bellū qd̄ cū p̄fe ille pdit⁹ geſſit: vllomō ad
gētes p̄tinet: cū p̄plū tñ iſrl̄ aduersus ſe
ibi diuinus ſit. Canit itaq̄ iſte pſalmo p̄ oc
cultis vniigeniti filij dei. Nā t̄ ip̄e dīs cuž
ſine additamēto ponit filiū: ſeip̄m vniigeni
tū vult intelligi: vbi ait: Si vos fil⁹ libera
uerit: tūc vere liberi erit. Nō em̄ dixit: fil⁹
dei: ſed tñ dīcēdo fil⁹: dat intelligi cui⁹ ſit
fil⁹. Quā locutionē nō recipit niſi excellē
tia ei⁹ dī q̄ ita loq̄mūr: vt etiā ſi nō eū nomi
nem⁹: poſſit intelligi. Ita em̄ dīcim⁹: pluit:
ſerenaſ: tonat: t̄ ſi q̄ ſunt alia: nec addimus
q̄s id faciat: q̄ oīm mētib⁹ ſpōte ſeſe offert
excellētia faciēt: nec v̄ba deſiderat. Que
ſunt iḡt occulta filij: In q̄ v̄bo p̄mū itelligē
dū eſt eē aliq̄ filij māifesta: a q̄bus diſting
uunt hec q̄ appellant occulta. Nōbrē qm̄
duos aduētus dīni credim⁹: Unū p̄teritū
quē iudei nō intellexeſt: Alterū futuꝝ: quē
vtriq̄ ſperam⁹. Et qm̄ iſte quē iudei nō in
tellexeſt: gētib⁹ pſuſit: nō incōueniēter ac
cipit de b̄ aduētu dici p̄ occulti filij: vbi ce
citas ex pte in iſrl̄ facta ē: vt plenitudo gē
tiū iſtraret. Duo etiā iudicia inſinuāt p̄ ſc̄p
tuſas: ſi q̄s aduertat: Unū occellū: Alterū
māifestū. Occellū nūc agit. Be q̄ Ap̄lus
Petr⁹ dixit: Ep̄us ē vt iudiciū incipiat a
domo dīi. Occellū itaq̄ iudiciū: ē pena
q̄ nūc vnuſq̄s hoīm: aut exerceſt ad pur
gationem: aut admonetur ad cōuerſionē:
aut ſi cōtēpſerit vocationē t̄ disciplinam
dei: exceſcatur ad dānationē. Iudiciū
aut manifeſtū: eſt q̄ venturus eſt dīs iudi

IX

care viuōs t̄ mortuos: oībus fatentib⁹ eſt
eſſe a q̄ t̄ bonis p̄muſ t̄ malis ſupplicia tri
buunt. Sed tūc illa p̄fessio: nō ad remedii
um malorū: ſed ad cumulū dānationis va
lebit. Be his duob⁹ iudicis vno occulto
allo maniſto: videſ mihi dīs dixiſſe: vbi
aīt: Qui in me credit: trāſiet dī morte ad vi
ta: nec in iudiciū veniet: in iudiciū ſc̄z ma
nifestū. Nam hoc qd̄ transit de morte ad
vitā p̄ nōnullā afflictionē: q̄ flagellat do
minus oīm filiū quē recipit: iudiciū occul
tū eſt. Qui aūt nō credit inquit: iā iudica
tus eſt: id eſt iſto occulto iudicio: iā p̄para
tus ē ad illud maniſtu. Hec duo iudicia
etiā in Sapīa legum⁹: vbi ſcriptū ē: Pro
pter b̄ tanq̄s pueris inſensati iudiciū in de
rīſu dediſti. H̄i aūt b̄ iudicio nō correcti:
dignū dei iudiciū expti ſūt. Qui ḡ nō cor
rigunt iſto occulto iudicio: digniſſime illo
maniſto punient. Quocirca in b̄ pſalmo
obſeruāda ſunt occulta filij: id eſt t̄ b̄ ſulis
ei⁹ aduent⁹: q̄ pſuſit gentib⁹: cū cecitate iu
deoz: t̄ pena q̄ nūc occulce agit: nō dū dā
natione peccantiſ: ſed aut exercitatiōe cō
uerſoz: aut admonitiōe vt cōuertant: aut
cecitate vt dānationi p̄parent: qui cōuer
ti noluerint.

Onſitebor tibi domine i to
to cor de meo. Non in toto cor
de p̄ſiteſ deo: q̄ de p̄uidentia eius
in aliq̄ dubitat: ſi qui iā cernit occulta ſa
pietie dei: q̄tū ſit inuifibile p̄muſ ei⁹: qui di
xit: gaudem⁹ in tribulationib⁹: t̄ quē admo
dū oēs cruciat⁹ q̄ corporaliter inſcrūtūr: aut
exerceat cōuersos ad deū: aut vt p̄uertant
admonēat: aut iuste dānationi vltime p̄pa
rēt obduratos. Et ſic oīa ad diuine p̄uidē
tie regimē referant: q̄ ſtulti q̄ ſi caſu t̄ teme
re t̄ nulla diuia administratiōe fieri putat.
Marraſo oīa mirabilia tua. Mar
raſo oīa mirabilia dei: q̄ ea nō ſolū in corpi
bus palā: ſi in animis qd̄ē inuifibiliter: ſi lo
ge ſublim⁹ t̄ excellētius fieri videt. Nā ter
reni hoīes t̄ oculis dediti: magis mirātur
reſurrexiſſe in corpe mortuum Lazarus: q̄
reſurrexiſſe in aīa pſecutorē Paulū. Sed
qm̄ viſibile miraculū ad illuminatiōe aīaz
vocat: inuifibile aūt eā q̄ vocata venit illu
minat: oīa narrat mirabilia dei: q̄ credēvi
ſibilib⁹ ad intelligēda inuifilia trāſitū fac.
Letabor t̄ exultabo in te. Nō iam
in b̄ ſclo: nō in voluptate ſtrectatiōis cor
poz: nec in palati t̄ lingue ſaporib⁹: nec in
ſuauitate odorū: nec in iocūditate ſonorū